

Wyrok Sądu z dnia 16 lutego 2017 r. – Lubrizol France/Rada(Sprawa T-191/14) ⁽¹⁾**(Wspólna taryfa celna — Uregulowania dotyczące zawieszenia ceł autonomicznych na niektóre produkty rolne i przemysłowe — Sprzeciw w odniesieniu do dotychczasowych zawiesznień — Równoważność produktów — Procedura rozpatrywania sprzeciwów)**

(2017/C 104/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lubrizol France SAS (Rouen, Francja) (przedstawiciele: R. MacLean, solicitor, B. Hartnett, barrister, oraz A. Bochon, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Florindo Gijón oraz M. Balta, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo A. Caeiros i M. Clausen, następnie A. Caeiros i A. Lewis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 263 TFUE w celu doprowadzenia do stwierdzenia nieważności art. 1 i 4 rozporządzenia Rady (UE) nr 1387/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zawieszającego cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 (Dz.U. 2013, L 354, s. 201), w zakresie w jakim przepisy te pozbawiają skarżącą prawa to korzystania z trzech zawiesznień ceł na podstawie dotychczasowych kodów TARIC 2918.2900.80, 3811.2900.10 i 3811.9000.30.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Lubrizol France SAS pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 151 z 19.5.2014.

Wyrok Sądu z dnia 17 lutego 2017 r. – Construlink/EUIPO – Wit-Software (GATEWIT)(Sprawa T-351/14) ⁽¹⁾**[Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GATEWIT — Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy wit software — Wcześniejsza krajowa firma Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2017/C 104/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Construlink – Tecnologias de Informação, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci M. Lopes Rocha i A. Bertrand)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Lukošiuūtė i D. Hanf, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciela: adwokaci F. Teixeira Baptista i C. Tomás Pedro)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 marca 2014 r. (sprawa R 1059/2013-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel a Construlink – Tecnologias de Informação.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Construlink – Tecnologias de Informação, SA pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) w związku z niniejszym postępowaniem oraz przez Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.

Wyrok Sądu z dnia 17 lutego 2017 r. – Mayer/EFSA

(Sprawa T-493/14) ⁽¹⁾

(Oddelegowany ekspert krajowy — Przepisy EFSA odnoszące się do END — Decyzja o nieprzedłużeniu oddelegowania — Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony życia prywatnego i integralności jednostki — Ochrona danych osobowych — Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 — Żądania stwierdzenia i nakazania — Pismo uzupełniające skargę — Zmiana żądań — Dopuszczalność)

(2017/C 104/57)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ingrid Alice Mayer (Ellwangen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Mayer)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (przedstawiciele: D. Detken, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów R. Van der Houta i A. Köhler)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE zmierzająca do podważenia decyzji EFSA oddalających, po pierwsze, wniosek skarżącej o przedłużenie jej oddelegowania w charakterze eksperta krajowego w EFSA, a po drugie, wniosek o udostępnienie skarżącej dokumentów posiadanych przez EFSA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.